

על פי הפולקלור היהודי ומקורות חז"ל (במיוחד בתלמוד הבבלי), המפגש עם שדים בלילה הוא נושא בעל חוקים ברורים מאוד. המושג **"קריאת השכווי"** (קריאת התרנגול לפנות בוקר) משחק תפקיד מפתח במאבק הזה.

להלן מדריך מקוצר ומשעשע מתוך ארון הספרים היהודי להתמודדות עם שדים בלילה, והסבר על מקומו של השכווי:

1. כוחה של קריאת השכווי (התרנגול)

במסורת היהודית, הלילה הוא זמנם של המזיקים והשדים, אך שליטתם מוגבלת בזמן. **קריאת השכווי מסמלת את נקודת המפנה – המעבר מהלילה ליום.**

- **מדוע השכווי?** בברכות השחר אנו מברכים: **"הנותן לשכווי בינה להבחין בין יום ובין לילה"**. השכווי מזהה את האור הראשון (עוד לפני שבני האדם מבחינים בו).

- **ההשפעה על השדים:** ברגע שהשכווי קורא, כוחם של כוחות הטומאה והמזיקים פג, והם נאלצים להיעלם חזרה למאורותיהם. לכן, אם פגשתם שד – קריאת השכווי היא בעצם "פעמון ההצלה" שלכם.

2. מה עושים אם פוגשים שד לפני קריאת השכווי?

אם נתקלתם בישות חשודה ברחוב חשוך, חז"ל והקבלה מציעים כמה כללי אצבע:

- **אל תגידו שלום:** הגמרא (מסכת סנהדרין) מזהירה שלא להקדים שלום לאדם בלילה, שמא מדובר בשד. פנייה אליו עלולה לתת לו כוח או שליטה עליכם.

- **קראו קריאת שמע או תהילים:** הנשק האולטימטיבי נגד מזיקים הוא פרק צ"א בתהילים (**"יושב בסתר עליון"**), המכונה בחז"ל **"שיר של פגעים"** (שיר נגד שדים ומזיקים).

- **אל תלכו לבד:** לפי התלמוד (מסכת פסחים), שדים נוטים להופיע ולהזיק בעיקר למי שמסתובב יחיד בלילה. שניים שמסתובבים יחד מוגנים יותר, ושלושה – השד בכלל לא יעז להתקרב אליהם.

- **התרחקו מצללים ומחורבות:** מקומות נטושים, חורבות ועצי דקל מסוימים נחשבו אזורי פעילות מועדפים על שדים (כמו השדה המפורסמת אגרת בת מחלת).

בשורה התחתונה:

אם נקלעתם לסיטואציה כזו, שמרו על קור רוח, אל תפתחו בשיחה, תתרחקו למקום מואר, והמתינו לקריאת התרנגול הראשונה שתחזיר את הסדר העולמי על כנו. ואם אין תרנגול באזור – פנס הסמארטפון שלכם כנראה יעשה עבודה לא רעה בגירוש החושך.